

6. Мілль Д.С. Основи політичної економії: вплив суспільного розвитку на виробництво і розподіл / Д.С. Мілль. – М.: Прогрес, 1981. – 448 с.
7. Міщенко С.Г. Податкове стимулювання економічного росту / С.Г. Міщенко. – Д., 2008. – 36 с.
8. Огоновський А.Р. Етапи еволюції податків та засади реформування національної податкової системи / А.Р. Огоновський. – Л., 2007. – 201 с.
9. Пурденко О.А. Специфіка функцій податків у галузі електроенергетики сфери матеріального виробництва / О.А. Пурденко. – К., 2010. – 91 с.
10. Самура Ю.О. Регулювання фіскальних систем в економіках перехідного типу / Ю.О. Самура. – Л., 2002. – 18 с.

Гуцол А.А.

студент,

Науковий керівник: Нікітішин А.О.

кандидат економічних наук, доцент,

Вінницький торговельно-економічний інститут

Київського національного торговельно-економічного університету

ПОДАТКОВІ ПІЛЬГИ, ЯК ІНСТРУМЕНТ РОЗВИТКУ МАЛИХ ТА СЕРЕДНІХ ПІДПРИЄМСТВ

Перехід України до ринкових відносин вимагає стимулювання підприємництва, а саме створення і розвитку малих та середніх підприємств. Оскільки, малий та середній бізнес спроможний створити більшу кількість робочих місць, володіє високим інвестиційним потенціалом та здатний оперативно підлаштовуватися до нових економічних змін.

Не дивлячись на ряд переваг, що мають малі та середні підприємства, опитування, що було розроблене Інститутом стратегічного аналізу й розвитку підприємництва, демонструє, що в перші три роки існування лише 68% зареєстрованих господарюючих суб'єктів можуть акліматизуватися й упоратися з тими проблемами що виникають [4, с. 71].

Необхідними діями, щодо покращення діяльності розвитку малих та середніх підприємств надання ширших прав щодо управління власною діяльністю. Наприклад, зменшення податкових навантажень при зміні організаційно-правової форми ведення діяльності. На початкових етапах розвитку більшість підприємців реєструють свою справу за статусом фізичної особи, проте в разі розширення підприємства, може виникнути потреба в перереєстрації в юридичну особу. Доцільним видається надання платникові податку можливості виключити з бази оподаткування бюрократичні витрати, пов'язані зі зміною організаційно-правової форми ведення підприємницької діяльності.

Одним з пріоритетних напрямків державної підтримки має стати введення податкових пільг для новостворених підприємств, оскільки на законодавчому рівні не передбачено додаткових пільг. Так, наприклад, у Сінгапурі передбачені

пільги в оподаткуванні для новостворених компаній протягом перших трьох років ведення діяльності. У перші три роки ведення діяльності перші 100 000 сингапурських доларів оподатковуваного доходу компанії звільняються від податку. До наступних 200 000 сингапурських доларів оподатковуваного доходу застосовується знижена ставка податку – 8,5%. Після досягнення доходу у 300 000 сингапурських доларів оподатковується за ставкою 17% [5]. Введення прогресивного податку для новостворених підприємств протягом перших років існування за рахунок неоподатковуваних коштів дозволить збільшити власний капітал, розширити особисті можливості та забезпечити виробництво інноваціями.

Для зниження фінансового навантаження на новостворені малі і середні підприємства та для сприяння їх жвавому розвитку існує потреба в прискореній амортизації. Дана пільга дає можливість списати на витрати придбані основні засоби виробництва протягом року. Наприклад, Грузія пропонує податкову пільгу, яка дозволяє застосовувати прискорену амортизацію для обладнання, яка дозволяє малому підприємству повністю віднести вартість основних засобів на витрати, що враховуються при розрахунку податку на прибуток, в рік їх придбання [1, с. 105].

Державі необхідно звернути увагу на надання малим та середнім підприємствам пільг, щодо інноваційного розвитку. Оскільки, у даного сегменту ринку обмежений доступ до технологій, через відсутність достатніх грошових та людських ресурсів вони не можуть конкурувати з великими підприємствами. Ще одним негативним аспектом є те, що в Україні спостерігається постійне падіння рівня наукоємності виробництва і продукції. Так, наукоємність промислового виробництва складає біля 0,3%, що у десятки разів менше за світовий рівень [2, с. 34]. Тому ефективним інструментом для розвитку інноваційних технологій на малих та середніх підприємствах може стати податковий кредит на компенсацію витрат, що пов'язані з розробкою технологій. Наприклад, у Франції для представників малого бізнесу, що здійснюють інноваційну діяльність надається дослідницький податковий кредит зі ставкою 50% у рік здійснення інноваційного проекту і 40% у другий рік. Крім того, для цієї групи підприємств також передбачено режим оперативного відшкодування дослідницького податкового кредиту, який означає, що в кінці першого року своєї діяльності вони можуть відшкодувати свої витрати на інноваційні проекти, отримавши відповідну суму готівкою (якщо не отримано прибутку) [3, с. 24]. У країнах ЄС ставки за податковим кредитом для малих та середніх підприємств інколи сягають 50%, у той час як ставки для великих компаній не перевищують 40%. Таким чином уряд врівноважує сили між малим та великим бізнесом.

Доцільним було б провести політику із стимулювання зайнятості. Зазвичай для підвищення рівня зайнятості та зацікавлення підприємців у таких заходах, держава знижує податкові ставки на обов'язкові соціальні внески. Однак, в Україні не доречно знижувати податкові ставки, оскільки, усі податкові надходження за ЄСВ надходять до пенсійного фонду, який на сьогодні є дефіцитним. Тому пріоритетним напрямком підтримки у даній сфері може бути податковий кредит на зайнятість. Так, наприклад, у Канаді

застосовується податковий кредит, де для малого бізнесу запроваджений податковий кредит на зайнятість. Його зміст полягає в тому, що мале підприємство може зменшити на 1 тис. канадських доларів суму обов'язкових страхових внесків за кожного додаткового працевлаштованого робітника (в порівнянні з їх кількістю в попередньому році) за умови, що загальна сума соціальних страхових внесків, які сплачує таке підприємство за своїх працівників, не перевищує протягом року 15 тис. канадських доларів [6].

Отже, на основі зарубіжного досвіду в Україні доцільно було б провести ряд заходів, щодо покращення ведення діяльності малих та середніх підприємств:

1. Необхідно визначити пріоритетні напрямки надання податкових пільг малим та середнім підприємствам відповідно до територіальних особливостей, ефективного використання ресурсів та з урахуванням вимог сучасного ринку.

2. Зменшення податкових навантажень у зв'язку зі зміною форми власності та розширення підприємства. Доцільним було б введення пільгового періоду з метою адаптації без зупинки виробничої діяльності.

3. Введення податкових пільг для новостворених підприємств на термін його становлення, з метою збільшення власного капіталу, розширення виробничих ресурсів та збільшити обсяги нових технологій.

4. Надання додаткових пільг малим та середнім підприємствам для підтримки його конкурентоспроможності на ринку. Для сприяння розвитку необхідним заходом може стати державне замовлення у малих та середніх підприємств, щодо поставки продукції.

5. Розширення доступу до податкових кредитів в умовах обмеженості доступу до кредитних ресурсів, високих податкових ставок та жорстких умов надання. Створення державних організацій, які будуть виконувати функції поручителя.

6. Застосування механізму прискореної амортизації. Давати дозвіл підприємству списати на витрати придбані основні засоби виробництва протягом року за умови, що основні засоби є новими і не використовувалися у вжитку.

7. Впровадження податкових інструментів, що будуть стимулювати інноваційну діяльність. У випадку, якщо підприємство не отримує достатньо прибутку (або він відсутній), відшкодувати витрати, що були здійсненні на розвиток інновацій, готівкою у відповідній сумі.

8. Зацікавлення малих та середніх підприємств у розширенні робочих місць. Надання податкової пільги для створеного нового місця, тобто податкова пільга на сплату соціальних внесків нараховується в тому разі, коли роботодавець створив додаткове робоче місце.

Дані заходи сприятимуть розвитку малого та середнього підприємництва. З'явиться можливість залучення додаткових фінансових ресурсів, загального покращення виробничої діяльності та створення нових робочих місць.

Список використаних джерел:

1. Кириченко О.А. Стратегія розвитку малого та середнього бізнесу в Україні / О.А. Кириченко, К.Г. Ваганов // Актуальні проблеми економіки. – 2008. – № 1. – С. 103-118.

2. Олейніков О. Сучасні тенденції світового ринку високотехнологічної продукції та місце України на ньому / О. Олейніков // Проблеми науки. – 2006. – № 1. – С. 30–38.

3. Світовий досвід та вітчизняна практика забезпечення розвитку інноваційної діяльності: інформаційно-аналітичні матеріали Кабінету Міністрів України до парламентських слухань на тему: «Стратегія інноваційного розвитку України на 2010–2020 роки в умовах глобалізаційних викликів» // Економіст. – 2009 – № 6. – С. 18–27.

4. Якімова О. Вплив держави на формування в Україні інформаційного суспільства, О. Якімова // Суспільні реформи та становлення громадянського суспільства в Україні: матеріали наук.-практ. конф. / за заг. ред. В.І. Лугового, В.М. Князева. – К.: Вид-во УАДУ, 2011. – С. 70-73.

5. Інформаційно-аналітичний журнал «Вісник. Право знати все про податки і збори» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://visnuk.com>

6. Національний інститут стратегічних досліджень [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua>

Дмитрук С.Б.

студентка,

Науковий керівник: Замасло О.Т.

кандидат економічних наук, доцент,

Львівський національний університет імені Івана Франка

ПРОБЛЕМИ ПОДАТКОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ

Перед національною податковою системою України зараз є потреба до реформування та модернізації. Це зумовлено зовнішньополітичним вектором євроінтеграції. Оскільки процес є поступовим та комплексним, щоб розуміти, як покращити систему, варто визначити актуальні проблеми. В Україні довгий час залишалися чітко невизначеними концепції побудови податкової системи, наприклад, в контексті співвідношення підсистем оподаткування юридичних і фізичних осіб, кореляції прямих та непрямих податків, форми та складу податкової системи, визначення елементів оподаткування.

Пріоритетними напрямками розвитку податкової політики, які б врегулювали ці проблеми, має бути справедливість й нейтральність оподаткування, запровадження засад економічної ефективності для податкової політики, забезпечення прозорості податкових реформ і їх наближення до міжнародних стандартів [1, с. 42].

На початку 2016 в Податковий кодекс були внесені зміни, які частково покращили ситуацію. Проте залишився ряд проблем: 1) у вітчизняному податковому законодавстві залишилося чимало суперечностей і «прогалин»; 2) обмежено використання тільки окремих схем ухилення від сплати податків; 3) перманентним є дефіцит фіскальних ресурсів; 4) дедалі актуальнішим стає введення ефективних пільгових податкових механізмів заохочення інвестиційно-інноваційної діяльності; 5) завдання формування надійної фінансової бази функціонування органів місцевого самоврядування за рахунок